

בלבבי עצות פשוטות למעשה

ראשית העבודה – "שויתי ה' לנגדי תמיד"

עד עתה עסקנו ביסודות הדברים, על מה צורת העבודה בנויה. עתה נתחיל להרצות את הדברים בצורתם המעשית. עדיף עדיין לא ליישם את הדברים עד שתקבל תמונה כוללת, אבל הדברים ייאמרו בצורה של עשייה.

מפרק זה מודגשים שבעה מקורות מגוף הפרק עם התמצית שלהם.
בחר לך את החיזוק היומי וההתחדשות היומית, מתוך מבחר עצות אלו:

1 לימוד התורה של היהודי צריך להיעשות במהלך של "שויתי".

מקור השולחן-ערוך (חלק אורח חיים) נפתח בהלכה: "יתגבר כארי לעמוד בבוקר לעבודת בוראו וכו'", והרמ"א פותח את דבריו במילים: "שויתי ה' לנגדי תמיד (תהילים טז, ח), הוא כלל גדול בתורה ובמעלות הצדיקים אשר הולכים לפני האלוקים". וממה שפתח הרמ"א דוקא בענין זה של "שויתי", למדנו נקודה יסודית מאד: בד בבד עם לימוד התורה, עם לימוד ההלכה, נדרשת מהאדם עבודה תמידית להשיג את ה"שויתי". לא "שויתי" ע"ח תורה, ולא תורה ע"ח "שויתי", אלא שני הדברים נצרכים. **לימוד התורה של היהודי צריך להיעשות במהלך של "שויתי"**.

2 עצם הנקודה שיש בורא לעולם, זאת נקודה שכל יחיד ויחיד צריך לברר...

מקור כאשר נגשים אנו לצורה המעשית של הדברים, ראשית העבודה היא שהאדם יחוש את הקב"ה בלבו כמציאות גמורה. איך עושים זאת? ... **עצם הנקודה שיש בורא לעולם, זאת נקודה שכל יחיד ויחיד צריך לברר** לו עשרות, מאות ואלפי פעמים, לחזור עליה שוב ושוב, ולא לרוץ ולהתקדם מיד הלאה. ... כך צריך אדם להאריך לדבר עם עצמו יום, יומיים, במשך כמה חודשים לפחות, עד שיגיע להכרת הנקודה הפשוטה בתכלית: ברור לי בעומק הלב באמת שיש רבונו של עולם! אם יש כאן נברא בהכרח שיש כאן בורא!

3 אם חושב עליו שעה אחת ברציפות ולאחר מכן במשך יממה שלימה אין זכר לשעה זו - זוהי בחינה של 'מקוטעין' שאינה נעשית קניינו של האדם

מקור [יש] כלל יסודי בדרכי העבודה: כל דבר שאדם רוצה להפנים אותו, לייסד אותו ולבנות אותו בפנימיותו, אם חושב עליו שעה אחת ברציפות ולאחר מכן במשך יממה שלימה אין זכר לשעה זו - זוהי בחינה של 'מקוטעין' שאינה נעשית קניינו של האדם.

4 דרך קנין כל נקודה בעבודת השי"ת היא, לעורר את עצמו לאותה נקודה במשך כל היום שוב ושוב.

מקור דרך קנין כל נקודה בעבודת השי"ת היא, לעורר את עצמו לאותה נקודה במשך כל היום שוב ושוב, עם הפסקות מאד קצרות בין התעוררות להתעוררות. הוא ייסד וקבע לעצמו נקודה כלשהי להתבונן בה במשך היום, ועם אותה נקודה הוא מתהלך לאורך כל היום, עם ברירות גמורה.

5 בתחילת הדרך שולטת השנחה, וישנן גם הרבה נפילות

מקור ודאי שבתחילת הדרך שולטת השנחה, וישנן גם הרבה נפילות, אבל מי שנבהל מנפילה, עדיין לא הכיר כלל את העבודה. הכלל "שבע יפול צדיק וקם" (משלי כד, טז) הוא מהמושכלות הראשונות של כל אחד שחי את העולם הפנימי. אפילו אם שכח אדם את הענין חצי יום, הוא אינו נבהל. הוא חוזר לנקודה הפשוטה הראשונה, עושה לה מזכירים חיצוניים שיעוררוהו ויזכירו לו את הדבר, אבל לעולם לא ירפה, וימשיך לעבוד על הנקודה הפשוטה. אחת לחצי שעה הוא מעורר את עצמו: יש רבוננו של עולם! אני נברא! אם אני נברא בהכרח שיש בורא וכו'.

6 אם רוצים לרוץ מהר ולהתקדם בענין המעשי בצורה מהירה, הרי זה בבחינת בנין פורח באויר שאין בו קיום.

מקור בצורת הדברים הנאמרים כאן יש חסרון, וצריך לדעת אותו מראש. קצב אמירת הדברים מהיר ביותר, והשומעים צריכים לשמוע את התמונה הכוללת של הדברים, אבל היישום בפועל של הדברים הוא הרבה יותר ארוך, ולכן בו בזמן שעובדים על נקודה מסוימת, מן הראוי שכל אחד יקח את הדברים, ויחזור וישמע אותם פעם אחר פעם, כל אחד כפי כוחו. זאת כדי להחיות לעצמו את הנקודה ולבררה עוד ועוד. **אם רוצים לרוץ מהר ולהתקדם בענין המעשי בצורה מהירה, הרי זה בבחינת בנין פורח באויר שאין בו קיום.** כשבונים נקודה, והנקודה היא מיוסדת ובריאה, ממילא כל מה שנבנה על גבה יהיה טוב וחזק.

7 עלינו להיות יסודיים: א) ע"י מחשבה והרהור בדברים, ב) שלבי ההתקדמות יהיו איטיים ולא מהירים.

מקור סיכומם של דברים הוא, שעלינו להיות יסודיים באמת במה שעושים: א) ע"י מחשבה והרהור בדברים לא רק מלילה ללילה ומבוקר לבוקר, אלא לאורך כל היום כולו, ב) **שלבי ההתקדמות יהיו איטיים ולא מהירים.** הקב"ה יעזור לכל אחד ואחד, שיזכה לבנות בנין אמיתי ולהיות דבוק בבוראו באמת.

חלק ב' פרק ז'

- ♦ ראשית העבודה - "שויתי ה' לנגדי תמיד"
- ♦ עצירה להתבוננות בנקודה שבה עוסק
- ♦ התבוננות תמידית בלי היסח הדעת
- ♦ התקדמות באיטיות, לא בפדידות